

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/153/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1716207422
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1716207422.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a členov senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Karola Riháka v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, Vajnorská 100/A, Bratislava, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Martinčekova 13, Bratislava, proti žalovanému: W. V., N.. X. XX. XXXX, A. F. XX/X, F., o zaplatenie 12.000,- eur s prísl., na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 8. marca 2018 č. k. 6Csp/101/2016 - 67, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku p o t v r d z u j e .

Žalovanému sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 12.000,- eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 11. 11. 2016 do zaplatenia a vo zvyšku žalobu zamietol. Žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2/ Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. (postupca) ako veriteľ a žalovaný ako dlžníkom uzavreli dňa 17. 6. 2013 Zmluvu o úvere - lepšia splátka, na základe ktorej banka poskytla žalovanému úver vo výške 12.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť 120 mesačnými splátkami po 225 eur splatnými v 25. deň kalendárneho mesiaca, pričom termín splatnosti 1. splátky bol 25. 7. 2013 a konečná splatnosť úveru bola určená na 25. 6. 2023 pri úrokovej sadzbe vo výške 18,9 %, pri RPMN 21,31 % a priemernej RPMN vo výške 13,79 %, pri celkovej výške nákladov 14.897,49 eur. Listom zo 16.1.2014 banka oznámila žalovanému, že svojím konaním podstatným spôsobom porušil zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX, čím sa stal dlh predčasne splatným v celom rozsahu a vyzvala žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 13.369,86 eur. Žalovaný svoj dlh nezaplatil ani čiastočne. Nezaplatené splátky úveru predstavujú sumu k 31.8.2015 sumu 17.983,22 eur.

3/ Súd prvej inštancie posúdil vzťah sporových strán ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 1 ods. 1, 2, § 2, § 9 zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 a nasl. Obč. zák. a § 497 a nasl. Obch. zák., § 503 ods. 1 Obch. zák., pretože sporná úverová zmluva je vopred pripravenou formulárovou zmluvou, ktorej obsah nemohol žalovaný reálne ovplyvniť. Skonštatoval, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky jednak pokiaľ ide o celkovú výšku nákladov uvedených v zmluve 14.895,49 eur, keď táto suma nie je žiadnym spôsobom špecifikovaná a preukázaná a jednak pokiaľ ide o to, že v zmluve, ani vo výzve na vrátenie dlhu, nie je rozpísaná výška istiny, úrokov. Z uvedeného dôvodu považoval úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Súd prvej inštancie ďalej argumentoval tým, že pri výške poskytnutej pôžičky 12.000 eur predstavuje celková výška nákladov 14.897,49 eur neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v

neprospech spotrebiteľa. Mal za to, že požadovaná odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov podstatne prevyšuje odplatu požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch je teda v rozpore s § 53 ods.6 Obč. zák. a v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie tiež považoval za nepreukázaný aj nárok žalobcu na 18,9 % ročný úrok zo sumy dlžnej istiny úveru uplatnený dňom nasledujúcim po predčasnom zosplatnení úveru (16. 1. 2014). Uviedol, že riadny úrok z úveru predstavuje odplatu pre veriteľa za užívanie istiny úveru dlžníkom po dohodnutú dobu - do konečnej splatnosti úveru. Využitím práva predčasného zosplatnenia úveru zo strany veriteľa dochádza k zmene obsahu záväzku spotrebiteľa ako dlžníka, ktorý stráca výhodu splátok splatných do termínu konečnej splatnosti, teda čerpané peňažné prostriedky už nemá právo užívať po dobu pôvodne dohodnutú - do konečnej splatnosti, ale dlžnú sumu čerpania musí vrátiť veriteľovi predčasne, bez nároku na zmluvne dohodnutú odmenu v podobe úroku splatného po predčasnom zosplatnení úveru. Na podporu svojho právneho názoru odkázal na rozhodnutie NS SR č. R 59/98, Uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14 a ďalej na ustálenú rozhodovaciu prax odvolacích súdov. Právnu úpravu uvedenú v § 503 ods. 1 Obch. zák. nemožno vykladať tak, že veriteľovi dlžníka vzniká za dobu po predčasnom zosplatnení (dlžnej) sumy čerpaných úverových prostriedkov nárok na ďalší úrok, keďže citované zákonné ustanovenie jednoznačne upravuje moment splatnosti úrokov. Vo vzťahu k uplatneným poplatkom súd prvej inštancie uzavrel, že pokiaľ v zmluve o úvere nie sú uvedené žiadne poplatky, žalobca s poukazom na § 9 ods. 9 zák. č. 129/2010 Z.z. nemohol od žalovaného ako spotrebiteľa požadovať poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve a ktorá navyš podľa textu zmluvy nemá ani žiadne prílohy. Prílohou úverovej zmluvy nie sú ani VOP žalobcu, ani Obchodné podmienky pre úver, pričom tieto nie sú ani opatrené podpismi zmluvných strán a preto nemôžu tvoriť zmluvnú dokumentáciu vzťahu strán sporu, čo vyplýva ja z rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 z 9.11.2016. Z uvedeného dôvodu považoval súd prvej inštancie nárok žalobcu v časti uplatneného poplatku vo výške 39,28 eur za nedôvodný. S poukazom na tieto závery súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžnej istiny 12.000 eur, t. j. poskytnutého úveru, berúc do úvahy skutočnosť, že žalovaný svoj dlh ani čiastočne neuhradil, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % z istiny podľa § 517 ods. 1 a 2 Obč. zák. v spojení s § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. od 11. 11. 2016 do zaplatenia.

4/ O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1,2 C.s.p. a vzhľadom na čiastočný úspech a neúspech sporových strán žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

5/ Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa a napadla ním výrok, ktorým súd prvej inštancie žalobu vo zvyšku zamietol. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo aby ho v napadnutom výroku zmenil tak, že žalobe vyhovie. Nesúhlasila so záverom súdu prvej inštancie, že úverová zmluva neobsahuje rozpis istiny a úrokov. Pokiaľ sa týka údaju o výške, počte a termíne splátky istiny, úrokov a iných poplatkov žalobkyňa poukázala na Rozsudok Súdneho dvora z 9. 11.2016 sp. zn. C-42/15 podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. a K. A. týkajúci sa výkladu Smernice č. 2008/48/ES o zmluvách v spotrebiteľskom úvere, podľa ktorého nie je nevyhnuté, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum týchto splátok a tiež nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny. Žalobkyňa má za to, že spornú zmluvu o úvere nie je možné považovať za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu, že obsahuje výšku, počet a termíny splátok, pretože všetky zákonné náležitosti je možné z nej identifikovať. Žalobkyňa nesúhlasí ani so záverom súdu prvej inštancie, že požadovaný úrok 18,9 % ročne je odplatou, ktorá podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehotu splatnosti. V tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na aktuálne platné (t. j. platné v čase odvolania, pozn. odvolacieho súdu) znenie nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktoré v ust. § 1a, definuje najvyššie prípustnú výšku odplaty, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať v rozsahu dvojnásobku priemernej RPMN bánk za predošlý kalendárny štvrtrok. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že priemerná RPMN na trhu bola v čase uzavretia úverovej zmluvy 13,79 %, dvojnásobok činí 27,58 % (zohľadniac úroky, poplatky a iné plnenia, prípadne iné náklady dohodnuté so spotrebiteľom pri podpise zmluvy) a preto dojednaná odplata neprevyšuje obvykle požadovanú odplatu na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery, ani neprekračuje najvyššie prípustnú výšku odplaty. Žalobkyňa nesúhlasí ani so záverom súdu prvej inštancie, že po zosplatnení úveru jej neprináleží riadny úrok z úveru. Argumentovala tým, že z výkladu § 16 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. a contrario možno vyvodit', že ak dôjde k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru veriteľom pre porušenie platobnej disciplíny dlžníka,

veriteľ by mal mať zachované právo na vrátenie peňažných prostriedkov spolu s dohodnutým úrokom až do okamihu splatenia úveru. Úroky z úveru sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy a predstavujú cenu úveru. Podľa § 503 ods. 3 Obch. zák. je dlžník povinný platiť úroky od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v dojednanej lehote alebo v omeškaní. Na povinnosť platiť úroky nemá vplyv zosplatenie úveru. Keďže k úhrade úveru doposiaľ nedošlo, nedošlo ani k zániku záväzku žalovaného. Žalobkyňa nesúhlasí ani so záverom súdu prvej inštalácie, že súbežné uplatňovanie úroku z úveru a úrokov z omeškania predstavuje dvojité sankcionovanie dlžníka, pretože oba typy úrokov sú diametrálne odlišným právnym inštitútom a sledujú iný cieľ a keďže súd prvej inštalácie v tejto súvislosti neodkázal na žiadny právny predpis, považuje jeho rozhodnutie za nepreskúmateľné. Žalobkyňa nesúhlasí ani s argumentáciou súdu o nedôvodnosti uplatneného nároku na poplatky vo výške 39,28 eur. Celková výška poplatkov je uvedená v listine Aktuálny stav úveru na 1. strane pri položke „Poplatky zaplatené“ a ich zoznam na str. 3 tejto listiny. Dátum a spôsob ich započítania je uvedený pri položke „Zaplatené splátky“. Uplatnené poplatky boli účtované v súlade so Sadzobníkom poplatkov a boli účtované za upomienky pri omeškaní splátky. Odvolateľ záverom dodal, že si žalobou uplatňoval aj úroky z omeškania 5,25 % ročne odo dňa 17. 1. 2014 do dňa vyhotovenia žaloby (10. 11. 2016) a tieto boli súčasťou sumy 9.500,52 eur. Keďže súd prvej inštalácie v časti 9.500,52 eur žalobu zamietol, odňal mu právo na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatení do 10. 11. 2016.

6/ Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 C.s.p.) preskúmal napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštalácie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

7/ Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Obč. zák. musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

8/ V zmluvách uzatváraných podľa zák. č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok, poplatky). Pokiaľ § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“, či termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je treba za použitia eurokomfortného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa (viď uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22. 2. 2018). V prejednávacom prípade zo zmluvy o úvere je zrejma výška úveru (12.000 eur), druh a účel úveru, výška úrokovej sadzby (fixná, 18,9 % p. a.), výška splátky s poplatkom za správu úverového účtu (225,- eur), výška anuitnej splátky 225 eur, termín splatnosti 1. anuitnej splátky 25.7.2013, počet anuitných splátok (120), periodicita a termín splatnosti anuitnej splátky (mesačne, v 25. deň v kalendárnom mesiaci) a konečná splatnosť úveru (25.6.2023). Vzhľadom na to predmetná zmluva o úvere nemôže byť považovaná za bezúročnú a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z.) pre nedostatok náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Dotknutá spotrebiteľská zmluva však neobsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí žalovaný zaplatiť. Súčin výšky mesačnej splátky úveru (225 eur) s počtom mesačných splátok (120) činí 27.000 eur. Z uvedeného možno vyvodiť, že celková skutočná výška nákladov žalovaného v súvislosti so splácaním úveru je 15.000 eur (ako rozdiel 27.000 - 12.000) a nie v zmluve uvádzaných 14.897 eur. Nesprávne uvedenie tohto údaju v úverovej zmluve treba posúdiť tak, ako by úverová zmluva informáciu o celkovej čiastke nákladov úveru neobsahovala vôbec. Z uvedeného dôvodu je úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX bezúročná a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. pre rozpor s § 9 ods. 2 písm. j) tohto zákona. Súd prvej inštalácie teda dospel k správne záveru o

bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, avšak nesprávnou interpretáciu § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

9/ Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru veriteľovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (Stanovisko č. 1/2019 Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave). Odvolací súd dodáva, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti zmluva o spotrebiteľskom úvere zaniká (§ 565 Obč. zák.). Zánikom zmluvy zanikajú práva a povinnosti strán v nej uvedené a teda aj povinnosť platiť úroky. Podľa § 503 Obch. zák. je záväzok platiť úroky splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Teda úroky sa môžu účtovať len do splatnosti záväzku vrátiť prostriedky. Úrok preto predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. V prípade mimoriadnej splatnosti však veriteľ navodil stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi. Z uvedeného dôvodu mala žalobkyňa nárok na úroky z úveru do 15. 1. 2014, keďže celá úverová pohľadávka sa stala splatnou k 16. 1. 2014 (viď Výzva na úhradu dlžnej sumy na č. I. 21).

10/ K odvolacej argumentácii žalobkyne, že zamietnutím žaloby v časti 9.500,52 eur jej bolo odňaté právo na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatnení do 10. 11. 2016 odvolací súd uvádza, že z obsahu žalobného petitu je celkom zrejmé, že žalobkyňa si uplatňuje sumu 9.500,52 eur výlučne titulom úrokov (petit žaloby na č. I. 2). Odvolací súd dodáva, že úrok z omeškania je pojmovo a významovo odlišný právny inštitút ako úroky. Úroky z omeškania (§ 517 Obč. zák.) sú sankciou za omeškanie dlžníka so splnením záväzku a uplatňujú sa automaticky zo zákona bez toho, že by sa pre ich aplikáciu vyžadovala povinnosť ich zmluvného dojednania. Úroky z úveru upravuje § 497 a § 499 Obch. zák. ako zmluvne dojednanú odplatu za poskytnutie úveru. Pokiaľ žalobkyňa mala v úmysle uplatniť si voči žalovanému aj úroky z omeškania pred dňom 10. 11. 2016, bolo jej povinnosťou uvedenú požiadavku v žalobe skutkovo vymedziť, čo však neurobila. Uvedené pochybenie súd prvej inštancie správne sankcionoval priznaním úrokov z omeškania 5,25 % ročne len od 10. 11. 2016 v zmysle znenia navrhovaného rozsudového petitu.

11/ Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

12/ Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 12.000 eur s prísl., nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť.

13/ O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

14/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).